

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 2218/2022
08.12.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић, Татјане Миљуш, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у предмету предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Споменка Билић, адвокат у ..., одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Привредног апелационог суда Рж Ст 6931/22 од 20.09.2022. године, у седници већа одржаној дана 08. децембра 2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији предлагача изјављеној против решења Привредног апелационог суда Рж Ст 6931/22 од 20.09.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија предлагача изјављена против решења Привредног апелационог суда Рж Ст 6931/22 од 20.09.2022. године.

Образложење

Решењем Привредног апелационог суда Рж Ст 6931/22 од 20.09.2022. године, одбијена је жалба предлагача АА из ... и потврђено је решење Привредног суда у Београду Р4 Ст 1855/22 од 10.08.2022. године, па је одбијен захтев предлагача за накнаду трошкова другостепеног поступка, као неоснован.

Против наведеног решења предлагач је изјавио благовремену ревизију. Ревизију је изјавио због погрешне примене материјалног права, позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку, сматрајући да је то потребно ради усаглашавања судске праксе.

Предлагач је иницирао поступак ради заштите права на суђење у разумном року. Решењем Привредног суда у Београду Р4 Ст 1855/22 од 10.08.2022. године одбијен је приговор АА из ..., којим је тражио да се утврди да је предлагачу повређено право на суђење у разумном року у предмету Ст 56/10 пред Привредним судом у Београду, као и захтев за накнаду трошкова поступка. Побијано решење Привредног апелационог суда донето је у жалбеном поступку по жалби предлагача.

Одредбама Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ бр. 40/15) који је ступио на снагу 01.01.2016. године је регулисан поступак који се води ради заштите права на суђење у разумном року. У члану 3. Закона прописана су правна средства којима се штити право на суђење у разумном року:

приговор ради убрзавања поступка као иницијални акт, жалба као правни лек и захтев за правично задовољење. Ниједном одредбом Закона није прописано право на изјављивање ревизије. Чланом 7. став 3. истог Закона прописано је да се у поступку по приговору усмена расправа не одржава, а на остала питања се примењује закон којим се уређује ванпарнични поступак. У поступку по жалби такође се сходно примењује закон којим се уређује ванпарнични поступак.

Закон о ванпарничном поступку у члану 30. став 2. прописује сходну примену Закона о парничном поступку, ако тим или другим законом није другачије одређено.

По члану 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...18/20) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса, или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Поступајући на основу цитиране законске одредбе Врховни касациони суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији. Разлози ревизије не указују на потребу да се размотре правна питања од општег интереса, или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права у поступку за заштиту права на суђење у разумном року, као ванпарничном поступку. Нема потребе ни за уједначавањем судске праксе. Одлука о повреди права на суђење у разумном року у стечајном поступку зависи од радњи које су предузете до тренутка када се одлучује о повреди, те могућности налагања да се предузму нове процесне радње ради убрзања.

Зато је применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...18/20), а у вези са чланом 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Сл. гласник СРС“, бр. 25/82, 48/88 и „Сл. гласник РС“, бр. 46/95..106/2015) одлучено као у првом ставу изреке овог решења.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије применом одредбе члана 410. став 2. и члана 420. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 18/20) у вези са чланом 28. и 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Сл. гласник СРС“, бр. 25/82, 48/88 и „Сл. гласник РС“, бр. 46/95..106/2015) и одлучио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 27. Закона о ванпарничном поступку прописано је да је у поступку у коме се одлучује о имовинскоправним стварима ревизија дозвољена, под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинскоправним споровима, ако овим или другим законом није другачије одређено.

У конкретном случају не ради се о имовинскоправном спору, већ о поступку ради заштите права на суђење у разумном року, који је притужбеног карактера и у

коме одлучује председник суда и непосредно вишег суда или судије које он овласти, те ревизија предлагача у смислу цитираних законских одредаба није предвиђена као могући правни лек. Стога изјављена ревизија предлагача није дозвољена.

На основу изложеног Врховни касациони суд је ревизију предлагача одбацио, у другом ставу изреке, применом члана 413. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр. 72/11... 18/20), у вези са чланом 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Сл. гласник СРС“, бр. 25/82, 48/88 и „Сл. гласник РС“, бр. 46/95..106/2015).

**Председник већа-судија
Бранко Станић с.р.**

**За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић**